

Nicolae VASILE

Visul din vis

**Visam, la țărm de mare,
prima iubire, cea de copil,
atât de adâncă
de nu mai puteam să respir.**

**Dar și pe cea de om matur,
când căsnicia ți-dă-nprejur,
întăi zbori și te-nveselești,
apoi restul vieții te târăști.**

**Dormeam, sau nu dormeam,
gândeam, sau nu gândeam,
în chinurile facerii unui vis,
așa se nasc visele în paradis.**

**Erai c-o ceată de gălăgioși,
toți tineri și frumoși,
unii priveau nedumeriți,
alții păreau a fi smeriți.**

**Vor de la tine idei,
abia așteaptă să-i faci zei!...
Măi omule, trezește-te,
fii bucuros, ce mai vrei?...**

**Te văd preocupat,
nu este cum te-ai așteptat?
ziceai tu, sărutându-mă
și strângându-mă scuturat.**

**Dumnezeu te-a ales,
vrea să te faci înțeleș!...
Ți-i-a trimis să te ajute
ș-o să faceți lucruri multe.**

**Hm! Stai, că n-am înțeleș,
nici nu am de ales,
le-am primit p-astea toate,
nu-n vis, ci-n realitate.**

**De la niște oameni,
nu de la niște zei,
care așteaptă de la mine
să scriu pentru ei.**

**Să le fiu saltimbanc,
învățător și demiurg,
să curg pentru ei, să tot curg,
din amurg în amurg.**

**Să le dau mereu
idei, semințe de vis,
pentru a-și crea aici,
pe Pământ, al lor paradis.**

**Poți avea totul
și-n cer și pe Pământ?...
Încerc, să le leg împreună,
mă bântuie-un gând.**